



จุลสาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2554



- ผู้รับใช้กิจการแห่งชาติ ตีเด่นของ กพร. ปี 2553
- อุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ มิติใหม่ของเหมืองแร่ไทย เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- การพัฒนามาตรการทางกฎหมาย ระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท



บรรณาธิการ

กว่าที่จุลสาร กพร. ฉบับนี้จะเผยแพร่ออกมาให้ท่านได้อ่าน ประเทศไทยก็ผ่านช่วงเหตุการณ์การประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งผลการเลือกตั้งก็ออกมาตรงกับใจหลายคน ที่คิดเอาไว้ และกำลังสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับการเมืองไทย เมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทย ที่ชื่อ "ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร"

กลับมาที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ต้นสังกัดของ จุลสาร กพร. ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในช่วงรอยต่อรัฐบาลใหม่หรือไม่อย่างไร ข้าราชการทุกระดับของกรมฯ ก็ไม่มีการใส่เกียร์ว่าง ยังคงปฏิบัติราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ โดยช่วงนี้อยู่ระหว่างการเร่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจก่อนการอนุญาตโครงการทำเหมืองแร่และการประกอบโลหกรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยจัดให้มีการอบรม สัมมนา และเริ่มกระบวนการสรรหาผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จากทุกภาคส่วนเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น โดยผู้สนใจสามารถตรวจสอบคุณสมบัติ และสมัครได้ทางเว็บไซต์ <http://ppcc.dpim.go.th> หรือสอบถามข้อมูลได้ที่ สำนักบริหารงานการมีส่วนร่วม โทร. 0 2202 3694



สารบัญ

แนะนำ

- บอลเคลย์ (Ball Clay).....2

บทความพิเศษ

- อุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ มิติใหม่ของ.....3
เหมืองแร่ไทย เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บทสัมภาษณ์พิเศษ

- ผู้รับใช้กิจการแห่งราชา ดีเด่นของ กพร. ปี 2553..... 6

เหมืองแร่สีเขียว

- การพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศ.....10
ด้านการจัดการสารปรอท

ปูจาว วิสัย

- 14

โลจิสติกส์ ไฟกัล

- โลจิสติกส์ กับการเตรียมความพร้อมของประเทศไทย.... 15
สู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ตอนจบ)

ศัพท์เหมืองแร่

- 20

สารพันความรู้

- ทำไมต้องเร่งถ่ายโอนงานราชการ..... 21

สืบ นร.

-27



บอลเคลย์ (Ball Clay)

ตรีทิพย์ ศุภสุนทรกุล
เรียบเรียง



บอลเคลย์ (Ball Clay) คือ ดินที่มีแร่เคโอลิน (Kaolinite) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญโดยเฉพาะพวกที่มีโครงสร้างจัดอยู่อย่างไม่เป็นระเบียบ (Disordered Kaolinite) มีอนุภาคขนาดเล็กละเอียดมาก ประกอบด้วยอิไลต์ (Illite) มอนต์มอริลโลไนต์ (Montmorillonite) และสารอินทรีย์ (Carbonaceous)

ปนอยู่ด้วย มีสีเทาอ่อน น้ำตาลอ่อนไปจนถึงเกือบดำ มีความเหนียวสูง (High Plasticity) เมื่อนำมาเผาสุกตัวแล้วจะให้สีขาวหรือสีครีมอ่อน ๆ โดยปกติจะมีช่วงของการยวบตัวเป็นระยะเวลานาน (Long Vitrification) จึงมักนำมาใช้ผสมกับดินชนิดอื่น เช่น ดินขาว ในการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ เพิ่มความแข็งแรงหลังผ่านการอบแห้ง ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่แตกหักก่อนนำเข้าเตาเผา บางประเภทจะมีคุณสมบัติเด่นเฉพาะตัว เช่น มีความทนไฟสูง และมีความสม่ำเสมอของคุณภาพดี จึงนำไปใช้เป็นส่วนผสมหลักในอุตสาหกรรมอิฐทนไฟ และวัสดุฉนวนกันความร้อนต่าง ๆ

ดินบอลเคลย์แตกต่างจากดินขาวที่ลักษณะสี แห้งสะอาด โดยดินบอลเคลย์เกิดสะสมตัวโดยการตกตะกอนในสภาวะที่มีอินทรีย์สาร (Carbonaceous Matter) อยู่มาก มักสะสมตัวในที่ลุ่มชื้น และบางครั้งพบชั้นถ่านหินเกิดร่วม

ประโยชน์ ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเซรามิก ช่วยเพิ่มความสามารถในการขึ้นรูปของเนื้อดินปั้นให้ดีขึ้น และใช้ผสมในน้ำยาเคลือบ เพื่อช่วยให้น้ำยาเคลือบเกาะติดผลิตภัณฑ์ได้ดีขึ้น ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอิฐทนไฟและวัสดุฉนวนกันความร้อน

แหล่ง แหล่งบอลเคลย์ในประเทศไทยพบที่บริเวณอำเภอวังเหนือ อำเภอบรบือ อำเภอแม่ทะ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเมืองปาน อำเภอห้างฉัตร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง อำเภอพาน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา อำเภอสี่ อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอรัตนบุรี อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอวังใหญ่ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอศรีสาคร อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ปัจจุบันมีการเปิดการทำเหมืองแร่ที่อำเภอแม่ทะ และอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

ที่มา : มยุรี ปาลวงศ์ (2550). **แร่ หิน ดิน ทราย**. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาและส่งเสริม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. หน้า 37 - 38.

ราชบัณฑิตยสถาน (2544). **พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 46.

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. **ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตประทานบัตร**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.dpim.go.th/webseervices/con_report.php (วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤษภาคม 2554).

บริษัท เซอมาส จำกัด. **บอลเคลย์ (Ball Clay)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.cemas.com/ball_clay.html (วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤษภาคม 2554).

ลัดดา ลาภจตุรภ. **บอลเคลย์ (Ball Clay)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://cpairat.tripod.com/Ball_Clay.htm (วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤษภาคม 2554).

สิริพรรณ นิลโพธิ. **ดินที่ใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิก**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.material.chula.ac.th/RADIO44/december/radio12-9.htm> (วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤษภาคม 2554).



บทความ
พิเศษ



อุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ

มิติใหม่ของเหมืองแร่ไทย เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลุ่มที่ปรึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อม
สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม



อุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ (Eco Mining Industry) หมายถึง การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่ ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเพิ่มโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลให้เกิดดุลยภาพในมิติเชิงเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่ผ่านมา ดำเนินไปเพื่อตอบสนองความต้องการใช้วัตถุดิบในกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มมากขึ้น ตามจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่การร้องเรียน คัดค้านการทำเหมืองแร่มาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงมีนโยบายในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ โดยมุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดการปล่อยของเสียและมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม และเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชน ภายใต้ดุลยภาพระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่เชิงนิเวศ ซึ่งถือเป็นมิติใหม่ด้วยการทำเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การสร้างเหมืองแร่ให้อยู่กับชุมชนได้อย่างเป็นสุข ด้วยการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบริเวณสถานประกอบการและคืนกำไรให้กับชุมชนอย่างคุ้มค่า รวมทั้งรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและสังคม และส่งเสริมการทำรีไซเคิล (Recycling) เพื่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่า ลดการใช้ทรัพยากรใหม่ ลดขยะ และสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบในอนาคตให้กับภาคอุตสาหกรรม



เหมืองแร่สีเขียว เป็นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของการทำเหมือง

แร่ จากการใช้ทรัพยากรแร่อย่างไม่ประหยัด ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ ให้เป็นเหมืองแร่ที่สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบริเวณสถานประกอบการและคืนกำไรให้กับชุมชน โดยเหมืองแร่สีเขียวจะต้องมีการดำเนินการพื้นฐาน ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นที่ตั้ง โดยจะต้องทำเหมืองให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายและชดเชยความเสียหายให้กับ

ผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้อยู่ในสภาพดีโดยเร็ว และสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนโดยรอบ

2. ลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม การทำเหมืองแร่ต้องมีระบบการจัดการที่ได้มาตรฐาน มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามที่ทางราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด มีระบบตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และมีการศึกษาและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ปรับปรุงระบบกำจัดมลพิษ โดยมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมคุณภาพต่าง ๆ เช่น 5 ส. ISO 9000 ISO 14000 และเทคโนโลยีสะอาด (CT) เป็นต้น

3. ดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานและชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง การทำเหมืองต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยและสุขภาพที่ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อพนักงานเหมืองและประชาชนทั่วไป รวมทั้งมีระบบตรวจสอบและ

ควบคุมมลพิษไม่ให้แพร่กระจายออกสู่ภายนอกเหมืองแร่

4. มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา การทำเหมืองจะต้องมีการจัดการพื้นที่อย่างเหมาะสม จะต้องทำการปลูกต้นไม้และฟื้นฟูปรับปรุงทัศนียภาพให้สวยงาม เพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการจะต้องตั้งกองทุนฟื้นฟูโดยจัดสรรจากกำไรที่ได้จากการพัฒนาทรัพยากรแร่ เพื่อเป็นหลักประกันในการฟื้นฟูพื้นที่หลังจากประทานบัตรหมดอายุแล้ว

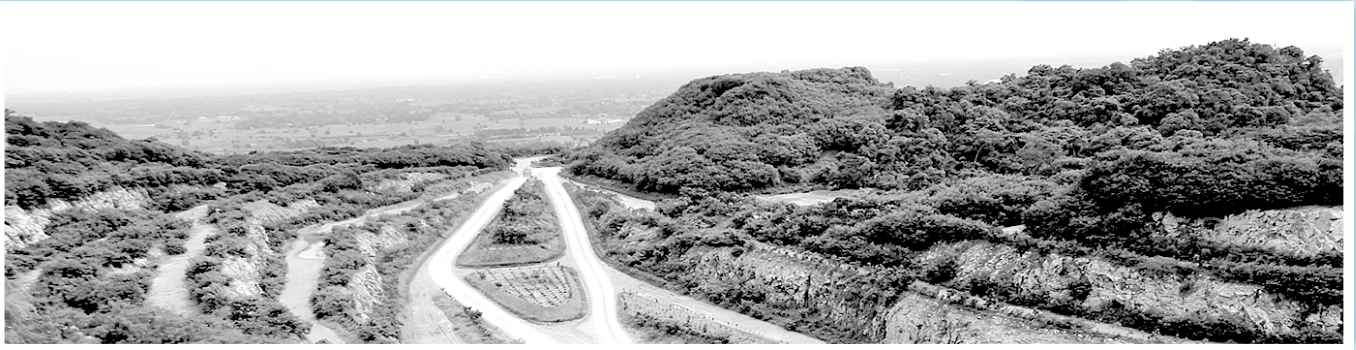
5. โปร่งใสตรวจสอบได้ การทำเหมืองต้องเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองให้สาธารณชนรับทราบ และพร้อมรับการตรวจสอบจากบุคคลภายนอก เช่น การติดป้ายแสดงขอบเขตเหมือง และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

6. ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การทำเหมืองต้องนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าสูงสุด ศึกษาหาวิธีสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรแร่ ตลอดจนศึกษาหาวิธีนำของเสียจากกระบวนการผลิตมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยส่งเสริมให้มีการจัดทำ 3 Rs (Reduce Reuse Recycle) เพื่อสร้างความตระหนักในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เพื่อการดำเนินงานให้เกิดเหมืองแร่สีเขียวที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงได้จัดกิจกรรมมอบรางวัลเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Award) ขึ้น โดยในปี 2552 - 2553 มีผู้ประกอบการที่ผ่านการประเมิน จำนวน 17 ราย โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการเหมืองแร่ จำนวน 12 ราย โรงแต่งแร่จำนวน 3 ราย และโรงงาน โม่ บด และย่อยหิน จำนวน 2 ราย โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานมอบรางวัล ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยกย่องสถานประกอบการชั้นดีให้เป็นเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งจะเป็นบรรทัดฐานและตัวอย่างที่ดีให้กับสถานประกอบการต่อไป

การใช้เซลล์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและเป็นขั้นตอนสุดท้ายของหลักการ 3 Rs ได้แก่ ลดการใช้ (Reduce) ใช้ซ้ำ (Reuse) และหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการเพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างคุ้มค่า ลดการใช้ทรัพยากรใหม่ ลดการเกิดขยะหรือไม่ให้มีขยะเกิดขึ้น (Zero waste) ตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Product life cycle) ซึ่งได้รับการยอมรับและนำไปใช้อย่างกว้างขวางทั่วโลก





หลายคนอาจสงสัยว่าการรีไซเคิลเกี่ยวข้องกับอย่างไร กับแร่ คำตอบคือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ เกือบทุกอย่าง ที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีส่วนประกอบจาก แร่ ถ้าหากมีการรีไซเคิลเพื่อนำแร่เหล่านั้นกลับมาใช้ใหม่ อีกครั้งก็เท่ากับเป็นการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มี อยู่อย่างจำกัดและนับวันจะหมดไป ซึ่งหากเราไม่ทำอะไร เลย ในอนาคตวัตถุดิบที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมเพื่อผลิต เป็นสินค้าต่าง ๆ จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งหมดซึ่งราคามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากปัญหา



การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ การรีไซเคิลขยะหรือของเสียเพื่อแยกสกัด แร่และโลหะกลับมาใช้ใหม่รวมถึงแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน ซึ่งเป็น แนวทางที่ประเทศพัฒนาแล้วให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ถือเป็นนโยบาย ที่สำคัญเร่งด่วนในการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ แก่ปัญหาโลกร้อน ลดการเกิดขยะและมลพิษ ลดงบประมาณในการจัดการขยะและสร้าง ความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอนาคต

ในปัจจุบันประเทศไทยมีขยะเกิดขึ้นเฉลี่ย 37 ล้านตันต่อปี ซึ่งเป็นขยะ มูลฝอยจากภาคครัวเรือนและสำนักงาน 15 ล้านตันต่อปี และกากของเสีย จากภาคอุตสาหกรรม 19 - 25 ล้านตันต่อปี ซึ่งถ้ามีการกำจัดโดยการ ฝังกลบทั้งหมด รัฐต้องใช้งบประมาณในการกำจัดถึง 55,000 ล้านบาท แต่ถ้าวเราสามารถนำมารีไซเคิล นอกจากจะช่วยลดงบประมาณในการกำจัด แล้ว ยังสามารถแยกสกัดแร่และโลหะที่สำคัญจากขยะกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งจาก การประเมินมีขยะที่มีศักยภาพในการรีไซเคิล แต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์คิด เป็นมูลค่าถึง 35,000 ล้านบาทต่อปี



ดังนั้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งมีภารกิจหลักใน การบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้าง ความมั่นคงด้านวัตถุดิบให้เพียงพอต่อความต้องการในภาคอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการรีไซเคิล จึงได้มีการศึกษา วิจัยการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการรีไซเคิล รวมทั้งดำเนินโครงการนำร่องการใช้เทคโนโลยี รีไซเคิลเพื่อแยกสกัดแร่และโลหะที่สำคัญจากขยะ นอกจากนี้ยังได้มีการจัด สัมมนา ฝึกอบรม เพื่อถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีรีไซเคิลแก่ผู้ประกอบการ โดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้ขยะกลายเป็น วัตถุดิบด้านแร่ โลหะ และพลังงานทดแทนที่สำคัญของประเทศ





ผู้รับใช้กิจการแห่งราชา

ดีเด่นของ กพร. ปี 2553



ข้าราชการ ตามความหมายคือ “ผู้รับใช้กิจการแห่งราชา” ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่สำคัญต่อการบริหารปกครองประเทศมาช้านาน ตั้งแต่ครั้งยังอยู่ในระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์จนกระทั่งเปลี่ยนแปลงสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน และด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ผู้ทรงวางรากฐานระเบียบข้าราชการพลเรือนสมัยใหม่ในประเทศไทยให้มีมาตรฐานเดียวกัน โดยได้มีการตรากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับแรกเมื่อ พ.ศ. 2471 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2472 จึงได้มีการกำหนดให้วันที่ 1 เมษายน ของทุกปี เป็น “วันข้าราชการพลเรือน” และกำหนดให้มีการจัดงานวันข้าราชการพลเรือนขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการพลเรือนได้ตระหนักถึงเกียรติยศศักดิ์ศรี และภารกิจของการเป็นข้าราชการพลเรือน ตลอดจนเป็นการยกย่องเชิดชูข้าราชการที่สร้างคุณงามความดี ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานและเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่ข้าราชการ รวมทั้งเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของข้าราชการพลเรือนต่อสาธารณชน

การจัดงานวันข้าราชการพลเรือน ประจำปี 2554 กำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 1 - 3 เมษายน 2554 ณ อาคาร 4 ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี ภายใต้ชื่องาน “ได้ร่วมพระบารมี 84 พรรษา ข้าราชการเพื่อรอยยิ้มและความสุขของคนไทย” เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา ครบ 7 รอบ ซึ่งกิจกรรมหลัก ๆ ประกอบด้วย นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยนำเสนอพระราชประวัติและโครงการในพระราชดำริควบคู่กับการพัฒนาการของระบบราชการไทย นิทรรศการลดโลกร้อนถวายพ่อ การออกบูธแสดงสินค้าและบริการจากกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งการจัดแสดงภาพถ่ายที่ได้รับรางวัลในโครงการรอยยิ้มแห่งสยาม ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปส่งภาพนิ่ง หรือคลิปวิดีโอที่แสดงถึงรอยยิ้มหรือภาพแห่งความสุขเข้าร่วมประกวด ภายใต้หัวข้อ “ได้ร่วมพระบารมี 84 พรรษา ข้าราชการเพื่อรอยยิ้มและความสุขของคนไทย”

นอกจากนี้ กิจกรรมหนึ่งที่มีขึ้นเป็นประจำทุกปีคือ พิธีมอบเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติแก่ข้าราชการดีเด่นประจำปี โดยนายกรัฐมนตรี ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งการได้รับการคัดเลือกให้เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น นับเป็นเกียรติยศและความภาคภูมิใจอย่างยิ่งสำหรับข้าราชการพลเรือนทุกคน

สำหรับการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนดีเด่นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ประจำปี 2553 ก็มีความพิเศษมากขึ้น เพราะผู้ที่ได้รับการคัดเลือก นอกจากจะมีผลการปฏิบัติราชการโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์แล้ว ยังต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการชื่นชมจากเพื่อนข้าราชการด้วยกันด้วย เพราะผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. จะต้องได้รับการพิจารณาและเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือก และต้องผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากผู้บริหารของ กพร. นอกจากนี้ ยังต้องเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความนิยม (Popular vote) จากเพื่อนข้าราชการในระดับต้น ๆ ดังนั้น ข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. จึงมิใช่เป็นเพียงผู้ที่เก่งงานเท่านั้น แต่จะต้องเก่งคน เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ดี เป็นที่นิยมชื่นชมในหมู่เพื่อนร่วมงานควบคู่กันด้วย

การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. ประจำปี 2553 มีข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือก และผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากผู้บริหารของ กพร. จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. นางนันทนา กันยานุวัฒน์ นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน
2. นางสาวมยุรี ปาลวงศ์ เศรษฐกรชำนาญการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์

3. นายดิเรก คงสวัสดิ์ ช่างซ่อมบำรุง ช 3 สำนักวิศวกรรมและฟื้นฟูพื้นที่
4. นางชลอ เกตุสุข พนักงานบริการเอกสารทั่วไป บ 1 สำนักบริหารกลาง
5. นายสุทธินันท์ วัลละมาศ พนักงานขับรถยนต์ ส 1 สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

โดยผู้ที่ได้รับคะแนนความนิยมมากที่สุด และได้รับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. ประจำปี 2553 จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

1. นางสาวมยุรี ปาลวงศ์ เศรษฐกรชำนาญการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์
2. นางชลอ เกตุสุข พนักงานบริการเอกสารทั่วไป บ 1 สำนักบริหารกลาง

โอกาสนี้ จุลสาร กพร. ขอร่วมแสดงความยินดีและภาคภูมิใจกับข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี 2553 ทั้ง 2 ท่าน รวมทั้งผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกท่าน และไม่พลาดที่จะร่วมถ่ายทอดความรู้สึกและความภาคภูมิใจของทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

จากใจข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. ประจำปี 2553



นางสาวมยุรี ปาลวงศ์

เศรษฐกรชำนาญการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์

อุดมคติในการทำงาน : ทำงานด้วยสำนึกของ “ข้าราชการที่ดี”
และมุ่งผลสัมฤทธิ์องค์กร

“ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ชาว กพร. ทุกคน ที่ให้โอกาสและสนับสนุนจนได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นในปี 2553 ซึ่งเป็นรางวัลที่สำคัญที่สุดในชีวิตข้าราชการ รู้สึกดีใจ มีกำลังใจ ภาคภูมิใจในเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี และประทับใจที่ได้รับเกียรติจากนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้มอบเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติ ถือเป็นเกียรติประวัติแก่ตนเองและครอบครัว ซึ่งจะเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างคุณประโยชน์สำหรับการปฏิบัติราชการต่อไป”

“ได้รับพระบรมมี 84 พรรษา ราชการเพื่อรอยยิ้มและความสุขของคนไทย” เป็นชื่อที่ใช้จัดงานวันข้าราชการพลเรือน ประจำปี 2554 ซึ่งเป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 84 พรรษา และเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล มีความตั้งใจว่าจะปฏิบัติงานราชการด้วยความมุ่งมั่น ความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ อดทน รู้จักเกรงใจ ให้อภัย ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ ยึดมั่นในผลประโยชน์ของแผ่นดิน และความถูกต้องเป็นธรรม เพราะคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนถึงตัวตนที่แท้จริงของข้าราชการที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของความสำเร็จในการพัฒนาชาติบ้านเมือง แม้งานบางอย่างอาจดูต่ำต้อยเล็กน้อยวันนี้ แต่ถ้าเราเต็มใจทำงานนั้นอย่างดีที่สุด สักวันหนึ่งเชื่อว่าจะได้รับความไว้วางใจ ให้ทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า การจดจ่อ ใคร่ครวญ ทำให้เกิดความเข้าใจ แม้เรื่องนั้นใคร ๆ จะบอกว่ายาก แต่เราต้องท้าทายตนเองก่อนว่า ไม่มีสิ่งใดยากเกินกว่าที่เราจะค้นคว้า หาข้อมูล ความรู้ เพื่อทำความเข้าใจ คงมีบางเวลาที่เราคิดงานไม่ออก แต่หากยังพอคิดได้ว่า “จะต้องคิดออก” ก็ทำให้มีกำลังใจทำงานต่อไป และทุกครั้งที่ประสบความสำเร็จจะให้รางวัลตนเองอยู่เสมอ

การปฏิบัติตน จะหมั่นดูแลร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์อย่างเหมาะสมกับร่างกาย หมั่นออกกำลังกาย เพราะความแข็งแรงของร่างกายนั้น ช่วยขยายขีดความอดทน ลดอาการเมื่อยล้าให้ทางไกลโรคร้ายไข้เจ็บ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และการทำงาน รวมทั้งบริหารจัดการใจให้ร่าเริงแจ่มใส คิดในทางบวก แสดงความรัก ความห่วงใย ชื่นชม ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน และผู้อื่นด้วยเจตนารบิสุทธิ์ ไม่สร้าง ความ

เดือนร้อนให้ตนเองและผู้อื่น คิดแต่สิ่งที่ดี นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ บำรุงสมองด้วยอาหารจากการเฝ้าหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสมอง ปล่อยว้างจากสิ่งต่าง ๆ ที่มากระทบจิตใจ เพราะไม่มีอะไรอยู่กับเรานานหรอก ปล่อยว้างสักพัก สิ่งเหล่านั้นจะหายไปเอง สร้างนิสัยให้มีจิตใจอบอุ่นอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อญาติ พี่ น้อง เพื่อนร่วมงาน ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และมวลมนุษยโลกในโอกาสต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุดต้องสร้างมิตรให้รอบด้าน นอกจากนี้ จะให้บริการคำปรึกษา แนะนำเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการทำงาน ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งการออกกำลังกาย การเลือกรับประทานอาหาร และการดูแลตัวเอง เพื่อสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ซึ่งจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของข้าราชการ กพร. ได้

การปฏิบัติงานราชการ และการปฏิบัติตน ทั้งสองสิ่งนี้ ดิฉันได้ตระหนักและปฏิบัติมาโดยตลอดและจะทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น แต่ยังไม่ดีที่สุด หากขาดการให้บริการที่ดี จึงตั้งใจว่า จะให้บริการด้วยใบหน้า ท่าทาง ยิ้มแย้ม แจ่มใส เป็นกันเอง มีจิตสาธารณะในการให้บริการ ซึ่งหากข้าราชการนำไปปฏิบัติ กพร. ก็จะเป็นหน่วยงาน **"ราชการเพื่อรอยยิ้มและความสุขของคนไทย"** อย่างแท้จริง

(นางสาวมยุรี ปาลวงศ์)

จากใจผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็น ข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. ประจำปี 2553



นางนันทนา กันยานุวัฒน์

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อุดมคติในการทำงาน : ความรู้ คือ ผลพวงแห่งการสั่งสมประสบการณ์

ความสามารถ คือ ผลลัพธ์จากการพากเพียรพยายาม

"เมื่อผู้บังคับบัญชาเสนอชื่อให้เป็นตัวแทนของสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้ารับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร. รู้สึกดีใจที่ท่านเห็นคุณค่าในตัวเราและขอบคุณในความปรารถนาดี เพียงเท่านั้นก็เพียงพอแล้วที่จะสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานต่อไป"

(นางนันทนา กันยานุวัฒน์)



นายดิเรก คงสวัสดิ์

ช่างซ่อมบำรุง ช 3 สำนักวิศวกรรมและฟื้นฟูพื้นที่

อุดมคติในการทำงาน : ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีที่สุด

"รู้สึกดีใจและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอชื่อของกระผมเข้ารับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี 2553 ซึ่งเป็นเกียรติต่อตนเองและครอบครัว วงศ์ตระกูลของกระผม กระผมมีความตั้งใจว่าจะดำเนินชีวิตในภายภาคหน้าในชีวิตราชการอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ จะประพฤติชอบ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุตรหลานที่จะเติบโตในวันข้างหน้าต่อไป"

(นายดิเรก คงสวัสดิ์)



นางชลอ เกตุสุข

พนักงานการเอกสารทั่วไป บ 1 สำนักบริหารกลาง

อุดมคติในการทำงาน : ขยัน ซื่อสัตย์ในการทำงาน

“ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณพี่จิว (นางสาวพิไลลักษณ์ สมบัติยานุชิต นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ รักษาการแทนหัวหน้ากลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยความสะดวก) ที่ส่งชื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี 2553 และ

ขอขอบคุณผู้บริหารที่คัดเลือกให้ได้เข้ารับการคัดเลือกฯ รู้สึกดีใจ และภาคภูมิใจที่ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น และขอขอบคุณทุกคนที่ไว้วางใจ”

ข้าพเจ้าขอตั้งปณิธานว่า “จะปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ และจะเป็นคนดีศรี กพร. ตลอดจนเกษียณอายุราชการ”

ชลอ เกตุสุข
(นางชลอ เกตุสุข)



นายสุกฤษฎิ์ นัธ วัลละมาศ

พนักงานขับรถยนต์ ส 1 สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

อุดมคติในการทำงาน : ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มีจิตอาสา

“ก่อนอื่น ผมต้องขอขอบคุณ ผอ.กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่และสัมปทาน ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาของผมเอง ที่ให้โอกาสผมได้เข้ารับการคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นในครั้งนี้ และขอแสดงความยินดีกับพี่มิ่ง (นางสาวมยุรี ปลายวงศ์) และปาลอ (นางชลอ เกตุสุข) ที่ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ส่วนความรู้สึกที่ได้รับการเสนอชื่อ ผมมีความภูมิใจเป็นที่สุดที่ได้รับการคัดเลือกจากกรรมการผู้ทรงเกียรติ ถึงแม้ผมจะไม่ได้เป็นข้าราชการดีเด่น แต่ผมจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุดเหมือนกับที่เคยทำมาตลอดการทำงานของผม”

ท้ายนี้ ผมขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ชาว กพร. ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนผมตลอดมา หากมีสิ่งใดที่ผมสามารถทำได้ บอกผมได้เลยครับ ผมยินดีเป็นอย่างยิ่งครับ

สุกฤษฎิ์ นัธ วัลละมาศ
(นายสุกฤษฎิ์ นัธ วัลละมาศ)

เป็นที่เชื่อแน่ว่าความภาคภูมิใจของทั้ง 5 ท่าน ดังกล่าว จะส่งผ่านพลังอันยิ่งใหญ่ช่วยจุดประกายให้กับข้าราชการ กพร. ทุก ๆ ท่านได้มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อสนองตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน วันที่ 1 เมษายน 2554 ดังคำว่า “งานราชการนั้น เป็นงานส่วนรวม มีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ของบ้านเมือง และประชาชนทุกคน ผู้ปฏิบัติบริหารงานราชการ จึงต้องคำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ อย่างนี้ถึงบำเหน็จรางวัล หรือประโยชน์เฉพาะตนให้มากนัก มิฉะนั้น งานในหน้าที่จะบกพร่อง เกิดเป็นผลเสียหายแก่ตน แก่งานส่วนรวมของชาติได้ ขอให้ถือว่าการทำงานในหน้าที่ได้สำเร็จสมบูรณ์ เป็นทั้งรางวัลและประโยชน์อันประเสริฐสุด เพราะจะทำให้ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขและมั่นคง” รวมทั้งเพื่อเป็นการตอบแทนคุณแผ่นดิน ในการร่วมพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าสมศักดิ์ศรีข้าราชการพลเรือนไทย “ผู้รับใช้กิจการแห่งราชการ” ตลอดไป





การพัฒนามาตรการ ทางกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านการจัดการสารปรอท

กลุ่มวิชาการและมาตรฐาน
สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

ด้วยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme : UNEP) อยู่ระหว่างการพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอทสืบเนื่องจากการประชุมของคณะมนตรีประศาสน์การ (Governing Council : GC) ของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme : UNEP) สมัยที่ 25 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ที่ประชุมมีมติให้มีการจัดทำมาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดความเสี่ยง อันตรายของสารปรอทที่มีต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการจัดการในแหล่งกำเนิดที่เป็นประเด็นปัญหาสำคัญระดับโลก โดยได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเจรจาระหว่างรัฐบาลในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท หรือ Intergovernmental Negotiating Committee to prepare a global legally binding instrument on mercury (INC) ขึ้น เพื่อพิจารณากำหนดรายละเอียดของมาตรการดังกล่าวร่วมกับรัฐบาลประเทศต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายในการจัดทำมาตรการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2556 ซึ่งกำหนดให้มีการประชุมทั้งสิ้น 5 ครั้ง ทั้งนี้ UNEP ได้จัดให้มีการประชุมหารือเพื่อพิจารณาร่างมาตรการดังกล่าวแล้วในการประชุม INC สมัยที่ 1 เมื่อเดือนมิถุนายน 2553 ณ กรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน และจัดให้มีการประชุม INC สมัยที่ 2 ในระหว่างวันที่ 24 - 28 มกราคม 2554 ณ เมืองชิบะ ประเทศญี่ปุ่น สำหรับ INC สมัยที่ 3 จะจัดในระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม - 4 กันยายน 2554 INC สมัยที่ 4 จะจัดในช่วงเดือนมิถุนายน 2555 และ INC สมัยที่ 5 จะจัดในราวต้นปี 2556

สำหรับประเทศไทย หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับร่างมาตรการดังกล่าว คือ กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งได้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานด้านการจัดการสารปรอทภายในกรมควบคุมมลพิษ และได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านการจัดการสารปรอทภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อให้การกำหนดกรอบการเจรจาหรือและทำที่ของประเทศไทยต่อมาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการสารปรอท ซึ่งมีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ร่วมเป็นอนุกรรมการชุดนี้ด้วย การดำเนินการในเบื้องต้นได้จัดสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความตระหนักด้านการจัดการสารปรอทเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการสารปรอทในประเทศ ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท รวมทั้งได้แจ้งให้หน่วยงานที่



เกี่ยวข้องแสดงข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) มาตรการระหว่างประเทศฯ เพื่อกรมควบคุมมลพิษจะได้รวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำข้อเสนอแนะของประเทศในการประชุม INC สมัยที่ 2 ต่อไป สำหรับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับ (ร่าง) มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท และมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ก่อนที่มาตรการฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ กรมควบคุมมลพิษควรจัดให้มีการรับฟังข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีการใช้สารปรอทอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งควรมีการศึกษาแนวทางวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการใช้สารปรอทในกระบวนการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรม หรือการศึกษาเพื่อหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมทดแทนการใช้สารปรอท พร้อมทั้งมีระยะเวลายืดหยุ่นสำหรับการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการได้มีเวลาปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสมทดแทนการใช้สารปรอท ซึ่งจากการสรุปผลข้อมูลข้อคิดเห็น และข้อเสนอจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยในหลักการกับ (ร่าง) มาตรการระหว่างประเทศฯ เช่นเดียวกัน แต่มีประเด็น



ที่ต้องคำนึงถึงคือ ความจำเป็นที่จะต้องใช้สารปรอทในกิจการบางประเภทที่ยังไม่สามารถหาสารอื่นมาทดแทนได้

เนื้อหาของ (ร่าง) มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สรุปได้ดังนี้



มาตรการในการลดอุปทานของสารปรอท

1. แหล่งอุปทานของสารปรอท ในที่นี้หมายถึง การทำเหมืองปรอทขั้นต้น ถือว่าเป็นแหล่งอุปทานสำหรับปรอทอันพึงประสงค์น้อยที่สุด กำหนดให้ภาคีสมาชิกที่มีการทำเหมืองปรอทขั้นเบื้องต้น ต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกสารปรอทหรือสารประกอบของปรอท ที่ผลิตจากการทำเหมืองปรอทขั้นเบื้องต้น ทั้งนี้ กำหนดเลิกทำเหมืองดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดนับตั้งแต่วันที่อนุญาตฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และไม่อนุญาตให้มีการทำเหมืองปรอทขั้นเบื้องต้นที่ยังไม่ได้เปิดดำเนินการ ณ วันที่อนุญาตฉบับนี้มีผลบังคับใช้

2. การเก็บกักสารปรอทที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ต้องจัดการสารปรอทและสารประกอบของปรอท ได้แก่ สารปรอทเบื้องต้น (โลหะ) คลอไรด์หรือคาโลเมลของปรอท สารปรอทออกไซด์ สารปรอทซัลเฟต สารปรอทไนเตรท สีนแร้ซินนาบาร์ สารผสมที่ผสมกับสารประกอบอื่น ๆ รวมทั้งอัลลอยด์ของสารปรอท ซึ่งมีความเข้มข้นของสารปรอทอย่างน้อย 95% โดยน้ำหนัก ยกเว้น สารปรอทสำหรับการวิจัยในห้องปฏิบัติการ หรือใช้เป็นสารมาตรฐานอ้างอิงตามแนวทางเกี่ยวกับการเก็บกักสารปรอทที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้/ปรับปรุงใหม่/แก้ไขที่กำหนดโดยที่ประชุมของรัฐภาคี ทั้งนี้ การ

ประชุมของรัฐบาลก็จะทบทวนถึงประสิทธิภาพของแนวทางที่บังคับเป็นครั้งคราวไป นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกอาจมีการร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งขีดความสามารถในระดับภูมิภาคและระดับชาติในการเก็บกักที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

3. การค้าสารปรอทหรือสารประกอบของปรอทระหว่างประเทศกับภาคีสมาชิก ไม่อนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสารปรอท เพื่อการทำเหมืองทองคำขนาดเล็กที่มีการใช้สารปรอท สำหรับการซื้อขายสารปรอทในการใช้สอยที่ได้รับอนุญาต จะต้องได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากภาคีผู้นำเข้า รวมทั้งคำรับรองจากภาคีผู้นำเข้าว่า การนำเข้าสารปรอทดังกล่าว จะถูกจำกัดเพียงการใช้สอยที่ได้รับอนุญาตให้แก่ผู้นำเข้าดังกล่าวเท่านั้น วิธีปฏิบัติในการให้ความยินยอมล่วงหน้าจะใช้บังคับกับข้อผูกพันต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากที่ภาคีสมาชิกของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมได้ดำเนินมาตรการเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารปรอทอย่างเข้มงวด ซึ่งบทบัญญัติของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมกำหนดให้ฝ่ายดังกล่าวจะให้คำบอกกล่าวเกี่ยวกับการส่งออก แต่ไม่ได้กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากฝ่ายนำเข้า

มาตรการในการลดความต้องการใช้สารปรอทอย่างจริงจัง

การทำเหมืองแร่ทองคำขนาดเล็กที่มีการใช้สารปรอท ประเทศที่มีการทำเหมืองแร่ทองคำขนาดเล็กที่มีการใช้สารปรอท ถ้าเป็นไปได้จะต้องลดและเลิกใช้สารปรอทในการทำเหมืองทองคำดังกล่าว วันที่อนุสัญญานับนี้มีผลบังคับใช้ โดยภาคีสมาชิกอาจร่วมมือกันเอง หรือร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างรัฐบาล และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งนี้ จะไม่อนุญาตให้มีการนำเข้าหรือส่งออกสารปรอท สำหรับการใช้ในการทำเหมืองแร่ทองคำขนาดเล็ก แต่ไม่ได้กำหนดให้ห้ามหรือยกเลิกการทำเหมืองดังกล่าว การห้ามหรือยกเลิกการใช้สารปรอทในการทำเหมืองแร่ทองคำขนาดเล็กที่มีการใช้สารปรอท เป็นหน้าที่ของประเทศภาคีสมาชิก ที่ต้องตัดสินใจโดยใช้ดุลยพินิจของตนเอง

มาตรการในการลดการปลดปล่อยสารปรอทสู่อากาศ แหล่งน้ำ และดิน

1. การปล่อยสารปรอทสู่ชั้นบรรยากาศ ประเทศภาคีสมาชิกจะต้องลดและเลิกการปลดปล่อยสารปรอทสู่ชั้นบรรยากาศจากแหล่งปลดปล่อยดังต่อไปนี้ 1) โรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินและหม้อน้ำในภาคอุตสาหกรรม 2) แหล่งผลิตโลหะที่ไม่ใช่กลุ่มเหล็ก 3) แหล่งเผาขยะ 4) โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ ประเทศสมาชิกจะต้องส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดทางด้านสิ่งแวดล้อม หลังจากอนุสัญญานับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว ประเทศที่มีปริมาณการปล่อยสารปรอทสู่ชั้นบรรยากาศโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งปล่อยปรอทดังกล่าว จะต้องมีการรับรองเป้าหมายระดับชาติ เพื่อลดและหากเป็นไปได้เลิกปลดปล่อยสารปรอทสู่ชั้นบรรยากาศจากแหล่งปล่อยสารปรอท โดยต้องเสนอเป้าหมายไปยังเลขาธิการคณะมนตรีประศาสน์การเพื่อเผยแพร่ไปยังประเทศอื่น ๆ และพิจารณาในการประชุมระหว่างประเทศในครั้งถัดไป จัดเตรียมพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อลดและหากเป็นไปได้ควรเลิกปลดปล่อยสารปรอทสู่ชั้นบรรยากาศจากแหล่งปล่อยสารปรอท

2. การปล่อยสารปรอทสู่แหล่งน้ำและดิน ประเทศภาคีสมาชิกจะต้องลดและหากเป็นไปได้ควรเลิกการปลดปล่อยสารปรอทสู่แหล่งน้ำและดินจากแหล่งปล่อยสารปรอท ดังนี้

2.1 แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีสารปรอทเป็นส่วนประกอบ

2.2 แหล่งที่ใช้สารปรอทในกระบวนการผลิต ซึ่งได้แก่ การผลิตคลอรีนอัลคาไล และไวนิลคลอไรด์ โมโนเมอร์

2.3 แหล่งเก็บกู้ (recovery) รีไซเคิล (recycling) หรือผลิตซ้ำ (reprocessing) และเหมืองแร่และโรงหลอมโลหะที่ไม่ใช่กลุ่มเหล็กที่มีสารปรอทเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ อันได้แก่

- ปรอทที่ได้จากการเก็บกู้ รีไซเคิล หรือผลิตซ้ำจากการควบคุมมลพิษของแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินและหม้อน้ำในภาคอุตสาหกรรม แหล่งผลิตโลหะที่ไม่ใช่กลุ่มเหล็ก แหล่งเผาขยะ และโรงงานผลิตปูนซีเมนต์

- ### 3.1 รายการเกี่ยวกับการใช้สารปรอทในระดับประเทศ การบริโภคสารปรอท และการปลดปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม

3.2 การติดตามตรวจสอบสารปรอทในสิ่งแวดล้อม รวมทั้งในสิ่งมีชีวิต

3.3 การประเมินผลกระทบจากสารปรอทและสารปรอทต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงภัยจากสารปรอท

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัฏจักรของสิ่งแวดล้อม การขนส่ง การเปลี่ยนแปลง และสภาพการเป็นไปของสารปรอท

3.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการค้าและการซื้อขายสารปรอท และผลิตภัณฑ์ที่มีสารปรอทเป็นส่วนประกอบ

3.6 ความเพียงพอในด้านเทคนิคและเศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์และกระบวนการต่าง ๆ ที่ไม่มีสารปรอท

4. แผนการดำเนินการ ประเทศสมาชิกอาจตัดสินใจที่จะพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้สนธิสัญญานี้ โดยการประกาศให้ทราบถึงการตัดสินใจ ทำได้โดยแจ้งไปยังสำนักเลขาธิการฯ ภายในวันที่สนธิสัญญามีผลบังคับใช้ และให้เสนอแผนการดำเนินงานของตนต่อการประชุมรัฐภาคีภายใน 1 ปี หลังจากวันที่สนธิสัญญามีผลบังคับใช้ หรือทบทวนและปรับปรุงแผนปฏิบัติการเป็นครั้งคราวไป ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกจะต้องหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศของตน เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการพัฒนา ปรับปรุง ทบทวนแผนดำเนินงานของตน และอาจให้ความร่วมมือโดยตรงหรือผ่านองค์กรต่าง ๆ ระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระดับโลก

5. การจัดทำรายงาน ประเทศสมาชิกต้องรายงานเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้และประสิทธิผลของมาตรการต่าง ๆ ต่อที่ประชุมรัฐภาคีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ โดยประเทศสมาชิกต้องส่งข้อมูลให้สำนักเลขาธิการฯ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดหาสารปรอท (จากแหล่งอุปทานสำหรับปรอท) ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับปริมาณสารปรอทและสารประกอบของปรอททั้งหมดที่ได้นำเข้าหรือส่งออก 

หมายเหตุ : 1. สามารถ Download (ร่าง) มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท ได้ที่ <http://www.unep.org/hazardoussubstances/Mercury/Negotiations/INC2/INC2MeetingDocuments/tabid/3484/language/en-US/Default.aspx> หัวข้อ UNEP (DTIE)/Hg/INC.2/3-Draft elements of a comprehensive and suitable approach to a global legally binding instrument on mercury

2. สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.unep.org/hazardoussubstances/Mercury/Negotiations/tabid/3320/Default.aspx>



ปูจฉา วีสัชนา

การปฏิบัติเกี่ยวกับแร่

สำนักกฎหมาย

ปูจฉา : กรณีสหเมืองอุโมงค์ สหเมืองปล่อง ถ้าประธานบัตร์หมดอายุแล้ว และผู้ถือประธานบัตร์ยื่นคำขอต่ออายุประธานบัตร์ จะต้องดำเนินการตามกระบวนการของการทำเหมืองใต้ดินหรือไม่ เพราะประธานบัตร์เดิมเป็นการทำเหมืองหาบ ต่อมาผู้ถือประธานบัตร์ขอเปลี่ยนแผนผังโครงการทำเหมือง เป็นวิธีการทำเหมืองอุโมงค์ ซึ่งถือเป็นการทำเหมืองใต้ดิน จะดำเนินการอย่างไร และมีวิธีการกำกับดูแลอย่างไร

วีสัชนา : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้หารือสำนักคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว แจ้งความเห็นดังนี้

ประเด็นแรก วิธีทำเหมืองปล่อง สหเมืองอุโมงค์และวิธีเหมืองเจาะจัน เป็นการทำเหมืองใต้ดินตามนิยามของคำว่า ทำเหมืองใต้ดิน เมื่อพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับแล้ว การทำเหมืองทั้งสามวิธีดังกล่าวต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการทำเหมืองตามทีบัญญัติในหมวด 4/1 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

ประเด็นที่สอง การขอต่ออายุเหมืองอุโมงค์ และการอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตร์ทำเหมืองอุโมงค์โดยใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเหมืองตามประธานบัตร์ฉบับเดิมนั้น จะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวด 4/1 แห่งพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ตามนัยมาตรา 88/1*

ประเด็นที่สาม กรณีผู้ถือประธานบัตร์ขอเปลี่ยนแผนผังโครงการทำเหมือง ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีก่อนจึงจะทำได้ตามนัยมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 นั้น ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมืองจากวิธีหาบเป็นการทำเหมืองอุโมงค์ ซึ่งเป็นการทำเหมืองใต้ดิน ต้องดำเนินการตามทีบัญญัติไว้ในหมวด 4/1 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ด้วย

* มาตรา 88/1 ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการทำเหมืองใต้ดินเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวดนี้



โลจิสติกส์ กับการเตรียมความพร้อมของประเทศไทย สู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(ตอนจบ)

สำนักโลจิสติกส์

ต่อเนื่องจากบทความตอนที่แล้วที่ได้นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) อาทิ ความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น รวมถึงความเกี่ยวข้องและบทบาทของโลจิสติกส์ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยให้ผู้อ่านได้ทราบกันไปแล้ว บทความตอนนี้จะเป็นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC ภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมและการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยมาให้ได้รับทราบกัน

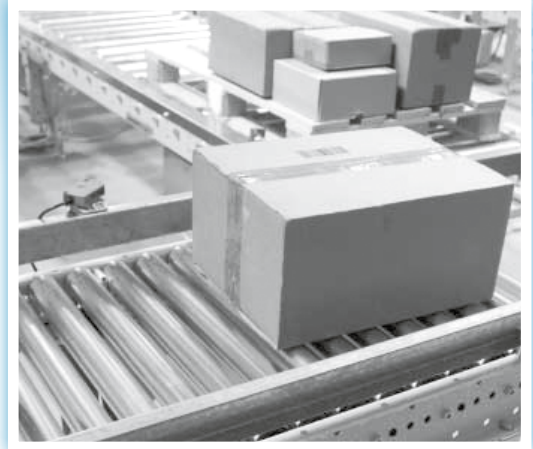
ถึงตอนนี้คงเป็นที่ทราบกันดีว่าในปี 2558 ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ จะรวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งหมายถึงการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี ตามพันธกรณีที่ได้ทำไว้ร่วมกันในการรวมกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและเพิ่มอำนาจการต่อรองในเวทีการค้าโลก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมได้ทั้งในรูปแบบของโอกาสและอุปสรรค ด้วยเหตุนี้ หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และเร่งจัดทำแผนงานและดำเนินการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลง ป้องกัน/บรรเทาผลกระทบด้านลบ รวมถึงส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีจากการเปิดเสรี AEC ได้อย่างเต็มที่

สำหรับกระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และจัดทำแผนงานและดำเนินการเตรียมความพร้อมภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และยุทธศาสตร์หนึ่งที่กระทรวงให้ความสำคัญ คือ **การพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรม** ด้วยเห็นว่าการจัดการระบบโลจิสติกส์ที่ดีจะทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิต ทำให้สินค้าและบริการมีต้นทุนโดยรวมที่ถูกลงเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพในการแข่งขันให้กับภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยได้



การพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2550 - 2554) กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหนึ่งในหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทย โดยมีแผนงานรับผิดชอบหลักในการพัฒนาโลจิสติกส์ในภาคการผลิต ซึ่งที่ผ่านมาได้ดำเนินการพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศไทยตามกรอบการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ (1) การเชื่อมโยงระหว่างองค์กรตลอดโซ่อุปทาน (Supply Chain Optimization) (2) การปรับปรุงประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภายในองค์กร (Internal Process Improvement) (3) การพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์ (Logistics Capacity Building) และ (4) การสร้างปัจจัยเอื้อเพื่อสนับสนุนการประกอบ



ธุรกิจของภาคอุตสาหกรรม (Industrial Trade Facilitation) โดยตัวอย่างแผนงานสำคัญด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมสำหรับรองรับการเปิดเสรี AEC ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงที่กำลังดำเนินการอยู่ จำแนกตามกรอบการดำเนินงาน 4 ด้าน เช่น

● การลดต้นทุนโลจิสติกส์ในส่วนของการถือครองสินค้าคงคลัง (Inventory Carrying Cost) ให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังสูง

การลดต้นทุนโลจิสติกส์ เป็นแผนงานหลักที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำลังเร่งดำเนินการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยตั้งเป้าหมายในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรมให้ได้อย่างน้อย 1 ต่อ GDP ภายใน 5 ปี (ปี 2555 - 2559) และมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร ปิโตรเคมีและพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และยางพารา ซึ่งแผนงานดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2551 โดยการให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ซึ่งส่งผลต่อการลดต้นทุนโลจิสติกส์ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจนถึงปี 2553 มีสถานประกอบการจำนวน 75 ราย ได้รับการให้คำปรึกษาเชิงลึกและสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์คิดเป็นมูลค่ารวมประมาณ 353 ล้านบาท โดยในปี 2554 อยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ให้กับสถานประกอบการ 50 ราย และคาดว่าจะสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์โดยเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อสถานประกอบการ

● การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์เพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC

การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเปิดการค้าเสรี ถือเป็นแผนงานสำคัญภายใต้กรอบการดำเนินงานการพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์ (Logistics Capacity Building) โดยหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนี้ เช่น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ ได้จัดทำโครงการสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพ โดยการฝึกอบรมบุคลากรระดับบริหารและระดับปฏิบัติการของภาคอุตสาหกรรม เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และยกระดับความเป็นมืออาชีพของกำลังคนด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม ซึ่งโครงการดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2553 จนถึงปัจจุบันสามารถสร้างนักจัดการโลจิสติกส์มืออาชีพจำนวน 300 คน นอกจากนี้ ได้ดำเนิน



โครงการสร้างที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ซึ่งเป็นบุคลากรที่ขาดแคลนและเป็นที่ต้องการสำหรับเป็นเครือข่ายในการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ต้องการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของตน โดยได้เริ่มดำเนินการในปี 2554 ซึ่งคาดว่าจะสามารถสร้างที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนได้จำนวน 30 คน

● การยกระดับการมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทยสู่มาตรฐานระดับสากล

เป็นแผนงานภายใต้กรอบการดำเนินงานการสร้างปัจจัยเอื้อเพื่อสนับสนุนการประกอบธุรกิจของภาคอุตสาหกรรม (Industrial Trade Facilitation) โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงมาตรฐาน กฎระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตที่จะเป็นการค้าแบบเสรีมากขึ้น ซึ่งแต่ละประเทศก็มีมาตรฐานและกฎระเบียบที่แตกต่างกัน การปรับปรุงมาตรฐานและกฎระเบียบต่าง ๆ ให้อิงตามมาตรฐานสากลจะช่วยลดความล่าช้า ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน และสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลต่อการประหยัดเวลาและลดต้นทุนโลจิสติกส์ในภาพรวม ดังนั้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จึงได้วางแผนดำเนินการศึกษารวบรวมมาตรฐานและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศคู่ค้าสำคัญ และประเทศในภูมิภาคอาเซียน มาวิเคราะห์และจัดทำระบบการมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย (Thailand Logistics Standardization System) พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ โดยข้อมูลรายชื่อมาตรฐานที่ควรต้องปรับปรุงแก้ไขหรือจัดทำเพิ่มเติมจะถูกส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ แผนงานดังกล่าวคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในกลางปี 2554

● การทำความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreements : MRAs) สำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การทำความตกลงยอมรับร่วม (MRAs) เป็นความตกลงที่เสนอให้คู่ค้าแต่ละฝ่ายยอมรับมาตรฐานและการตรวจสอบสินค้าของกันและกันในการทำการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้ไม่ต้องตรวจสอบและรับรองซ้ำ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลาในการส่งออก ซึ่งปัจจุบันแต่ละประเทศมักจะมีมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน และมักจะถูกนำมาใช้ในการกีดกันทางการค้า ดังนั้น เพื่อให้การค้าของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี สามารถเคลื่อนย้ายสินค้าได้อย่างเสรีมากขึ้น จำเป็นต้องจัดทำ MRAs ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบออกใบรับรอง และปรับปรุงกฎเกณฑ์/กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์สาขาต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นตัวแทนของประเทศไทยในการร่วมเจรจาจัดทำ MRAs และได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันผลิตภัณฑ์ที่จัดทำ MRAs แล้วเสร็จ ได้แก่ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์



● สนับสนุนการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) เพื่อเชื่อมโยงกับ ASEAN Single Window

การจัดทำระบบออกใบอนุญาตและใบรับรองเพื่อเชื่อมโยงกับระบบ NSW โดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 7 หน่วยงาน ได้แก่ 1) ระบบใบรับรอง/ใบอนุญาตเพื่อการนำเข้าหรือส่งออกของออกจากเขตประกอบการเสรี โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 2) ระบบใบแจ้งข้อเท็จจริงตามแบบ วอ./อก.6 สำหรับนำเข้าส่งออกวัตถุดิบราย โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม 3) ระบบใบอนุญาตส่งออกน้ำตาลทรายไปนอกราชอาณาจักร โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย 4) ระบบการออกใบอนุญาตส่งออกและนำเข้าแร่ในราชอาณาจักร โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 5) ระบบการส่งปล่อยสินค้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 6) ระบบใบรับรองการยกเว้นภาษีนำเข้าอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ 7) ระบบใบรับรองการอนุญาตตรวจปล่อยสินค้านำเข้า โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งแผนงานนี้ได้เริ่มดำเนินการในปี 2552 และปัจจุบันกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการเชื่อมต่อกับ NSW ทั้งนี้ กรมศุลกากรซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักกำลังเร่งดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาระบบ NSW ของประเทศ (National Action Plan for NSW) พ.ศ. 2553 - 2558 และคาดว่าจะสามารถทดลองเชื่อมโยงข้อมูลกับ ASEAN Single Window และประเทศอื่น ๆ ได้ภายในไตรมาสที่ 4 ของปี 2554

ตัวอย่างแผนงานการพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC

แผนงาน	หน่วยงาน
1. การเชื่อมโยงระหว่างองค์กรตลอดโซ่อุปทาน (Supply Chain Optimization) - การพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลด้วยมาตรฐาน ebXML ของอุตสาหกรรมยานยนต์ (ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อปี 2553) และมาตรฐาน RosettaNet ของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (เริ่มดำเนินการปี 2551 - ปัจจุบัน) - การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs ด้านโลจิสติกส์ที่ให้บริการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภายใต้แผนงาน ASEAN SMEs Logistics Platform โครงการ ASEAN SMEs Regional Gateway)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่/สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. การปรับปรุงประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภายในองค์กร (Internal Process Improvement) - การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร เพื่อลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (เริ่มดำเนินการปี 2551 - ปัจจุบัน) - การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโลจิสติกส์ (ERP) สำหรับ SMEs (เริ่มดำเนินการปี 2554 - ปัจจุบัน)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
3. การพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์ (Logistics Capacity Building) - การสร้างที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อใช้เป็นเครือข่ายในการให้บริการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ (เริ่มดำเนินการปี 2554 - ปัจจุบัน)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่



แผนงาน	หน่วยงาน
- การสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพ เพื่อรองรับ AEC 2558 (เริ่มดำเนินการปี 2553 - ปัจจุบัน)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
4. การสร้างปัจจัยเอื้อเพื่อสนับสนุนการประกอบธุรกิจของภาคอุตสาหกรรม (Industrial Trade Facilitation) - ศูนย์บริการข้อมูลด้านโลจิสติกส์ (Logistics Service Information Center : LSIC) (เริ่มดำเนินการปี 2553 - ปัจจุบัน) - ปรับปรุงเพิ่มประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค ได้แก่ 1) อาคารของโรงงานอุตสาหกรรมและ/หรือคลังสินค้า หากตั้งในเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ (Logistics Park) 2) คลังสินค้าทัณฑ์บน สำหรับประกอบการค้าเสรี (Free Trade Zone และ Free Zone) และ 3) เขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ (Logistics Park) - การยกระดับการมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทยสู่มาตรฐานระดับสากล (กำลังจะเริ่มดำเนินการ) - การทำความเข้าใจด้วยการยอมรับร่วม (MRAs) สำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม - จัดทำระบบเอกใบอนุญาตและใบรับรองเพื่อการส่งออกและนำเข้าสินค้าและเชื่อมโยงกับ National Single Window ของกรมศุลกากร (เริ่มดำเนินการปี 2552 - ปัจจุบัน)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 7 หน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม

นอกจากตัวอย่างแผนงานที่ได้กล่าวมาข้างต้น กระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำ “แผนการเตรียมความพร้อมด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC 2558” โดยจะมีการทบทวนแผนงานที่มีอยู่ ปรับปรุงหรือเพิ่มเติมแผนงานที่จำเป็นให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมระยะสุดท้ายก่อนการเปิดเสรีในปี 2558 ที่จะถึงนี้ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าภาคอุตสาหกรรมของไทยจะสามารถเติบโตได้อย่างมั่นคง รวมถึงใช้โอกาสและประโยชน์จากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งความคืบหน้าของแผนงานนี้จะนำเสนอให้ทราบกันในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมและการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย

นอกจากการดำเนินการเตรียมความพร้อมในส่วนของภาครัฐ ในส่วนของภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของไทยก็จำเป็นต้องปรับตัวและเตรียมพร้อมด้วยเช่นกัน ใน

ที่นี้จะขอยกตัวอย่างข้อเสนอแนะที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งรวบรวมจากข้อมูลการวิเคราะห์ผลกระทบ AEC และการระดมความคิดเห็นต่าง ๆ¹⁻³ ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมองว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ได้นำมาเฉพาะผลกระทบทางลบเท่านั้น แต่นำมาซึ่งโอกาสด้วย ซึ่งการติดตามข้อมูลเกี่ยวกับ AEC รวมถึงสถานการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมโยงกับธุรกิจของตน จะทำให้มองเห็นโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และช่วยให้สามารถปรับตัวได้อย่างทันทั่วถึง

2. การปรับปรุงศักยภาพธุรกิจ โดยมองหาจุดแข็งและจุดอ่อนของธุรกิจและหาทางปรับปรุงหรือใช้จุดแข็งให้เป็นประโยชน์ การพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างคู่ค้า รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ

¹ “การเปิดเสรีโลจิสติกส์อาเซียน : โอกาส ผลกระทบ และการปรับตัวของผู้ประกอบการไทย” กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

² “การเปิดเสรีโลจิสติกส์อาเซียน ...เอสเอ็มอีต้องเตรียมรับมือ” ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

³ ผลการประชุมระดมความคิดเห็น เรื่อง “การกำหนดทิศทางการพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC 2558” ในวันที่ 17 มีนาคม 2554 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ สร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3. การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้มีต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้ เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการด้านโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ การผลิตแบบ Lean การประหยัดพลังงาน เป็นต้น

4. การเตรียมความพร้อมทางด้านแรงงานให้มีปริมาณ คุณภาพ และมาตรฐานที่จะรองรับความต้องการในอนาคต โดยเร่งพัฒนาศักยภาพแรงงานหรือบุคลากรที่มีในภาคอุตสาหกรรม ทั้งในด้านทักษะความรู้เชิงอาชีพ ทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะทำการค้ามากขึ้นกับประเทศในอาเซียน และประเทศในภูมิภาคเอเชียอื่น ๆ เช่น จีนและอินเดีย

5. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือพันธมิตรระหว่างผู้ประกอบการในโซ่อุปทานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดการค้าเสรีอาเซียนและตลาดโลก เช่น การสร้างเครือข่ายการผลิต (Production Network) ระหว่างผู้ประกอบการในอาเซียน โดยมีการแลกเปลี่ยนสินค้าแบ่งกันผลิต เพื่อให้สามารถสร้าง Economy of Scale เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

6. การติดตามข่าวสาร ข้อมูล มาตรการของรัฐ และแหล่งทุนสนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด ซึ่งปัจจุบันภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการอยู่หลากหลายมาตรการด้วยกัน เช่น มาตรการช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมให้ความรู้ และ มาตรการช่วยเหลือด้านการเงินผ่านหน่วยงานการเงินต่าง ๆ อาทิ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (Exim Bank) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) เป็นต้น

7. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการ กฎหมาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ของประเทศในอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เพื่อจะได้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง และไม่ใช่อุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ

8. การใช้โอกาสจากข้อกำหนดและพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศอาเซียนได้ทำร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ยกตัวอย่างเช่น

- การใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องการยกเว้นภาษีนำเข้าหรือส่งออกสินค้า อาทิ การใช้ประโยชน์จากแหล่งวัตถุดิบราคาถูกและมีคุณภาพดีในภูมิภาค เนื่องจากการปรับลด/ยกเลิกภาษีจะทำให้สามารถนำเข้าวัตถุดิบราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้านได้โดยไม่ต้องเสียภาษีศุลกากรข้ามพรมแดน เช่น การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม)

- การใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องการเปิดเสรีการลงทุน อาทิ การมองโอกาสในการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน หรือการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมเป็นแหล่งผลิต

- การใช้เส้นทางขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่ถูกสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าในภูมิภาค

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแผนงานและแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมาถึงในอีกเพียงไม่กี่ปีข้างหน้า ซึ่งถ้าผู้อ่านสนใจข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนงานและโครงการต่าง ๆ ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์สำนักโลจิสติกส์ <http://logistics.dpim.go.th> 

กัมพก เหมืองแร่

Borehole (หลุมเจาะ)

หมายถึง หลุมที่เกิดขึ้นจากการเจาะด้วยเครื่องเจาะ มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก ขนาดและความลึกของหลุมเจาะมีต่าง ๆ กัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ เช่น หลุมเจาะน้ำมัน หลุมเจาะน้ำบาดาล หรือหลุมเจาะสำรวจแร่



ทำไมต้องเร่ง ถ่ายโอนงานราชการ

ภักดิ์ ทองเจริญ

ความเป็นมา

ผลสืบเนื่องจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน

(ASEAN Free Trade Area : AFTA) เป็นข้อตกลง

ที่ทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 เป็นความตกลงว่าด้วยอัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้ากลุ่มประเทศอาเซียน (10 ประเทศ : ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า) เพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีให้เสร็จภายใน 15 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าอาเซียนในตลาดโลก โดยสมาชิกจะค่อย ๆ ลดภาษีสินค้าทุกรายการให้เหลือ 0 - 5%

ภายในปี พ.ศ. 2553 จากนั้นก็จะยกเลิกเครื่องกีดขวางทางการค้าทั้งหลายที่ไม่ใช่ภาษีให้หมดไปด้วย เช่น การจำกัดโควตานำเข้า เป็นต้น ข้อตกลงนี้จะครอบคลุมสินค้าทุกชนิด ยกเว้นสินค้าที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ศิลธรรม ชีวิต และศิลปะ อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกต้องให้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรแบบตอบแทนซึ่งกันและกัน หมายความว่า การที่ได้สิทธิประโยชน์จากการลดภาษีของประเทศอื่นสำหรับสินค้าชนิดใด ประเทศสมาชิคนั้นต้องประกาศลดภาษีสำหรับสินค้าชนิดเดียวกัน

ซึ่งขณะนี้หลาย ๆ ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้พัฒนาและปรับปรุงระบบต่าง ๆ เพื่อรองรับเขตเสรีทางการค้า โดยเฉพาะการถ่ายโอนอำนาจและภารกิจบางอย่างของทางราชการ โดยให้หน่วยงานเอกชนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว มีคุณภาพและประสิทธิภาพ อันจะเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการสนับสนุนการแข่งขันทางการค้าและความได้เปรียบทางธุรกิจการค้า แต่ในอีกหลาย ๆ ประเทศรวมทั้งประเทศไทยที่ยังมิได้ดำเนินการอย่างใดเลย รัฐบาลไทยจึงดำเนินการแก้ไขจุดอ่อนบางอย่างเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ด้วยการถ่ายโอนอำนาจและภารกิจบางอย่างให้แก่ภาคเอกชน เช่น ภารกิจด้านทดสอบ ตรวจสอบ เพื่อการรับรองหรือออกใบรับรองสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการค้า เป็นต้น

หลักการและเหตุผล

หลังจากการปฏิรูประบบราชการในส่วนของการลดขนาด (Downsizing) ที่ต้องการจะลดอัตรากำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและลักษณะงาน ด้วยการเอาคนออกหรือการถ่ายโอน ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาของความไม่เข้าใจ ความไม่ถูกใจ และความไม่ลงตัวของบุคลากรในส่วนของการถ่ายโอนนั้นผู้รับโอนก็จะคัดเลือกและกำหนดเงื่อนไขบางอย่าง เช่น งาน เครื่องมือ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจบางสาขา เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย รับถ่ายโอนเฉพาะกิจการ ไม่รับถ่ายโอนหนี้สินและบุคลากร ซึ่งเป็นภาระใหญ่



ที่เก่ายาก สวัสดิการบุคคลจะต้องเลี้ยงทั้งครอบครัวตลอดชีวิต เป็นต้น การปฏิรูประบบราชการในส่วนนี้จึงไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

รัฐบาลจึงใช้ “มาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” เรื่อง “การถ่ายโอนงานด้านตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทน” จำนวน 37 งาน ใน 18 ส่วนราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 โดยยึดกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่ 5 (2545) มาตรา 3/1 หมวด 6 ในมาตรา 33 ทบทวนพิจารณาภารกิจที่จำเป็น และภารกิจที่ไม่จำเป็น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ยกเลิก อำนาจหน้าที่ โครงสร้าง อัตรากำลัง โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า และสอดคล้องตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน และมาตรา 34 การถ่ายโอนต้องไม่มีผลเสียหายต่อทางราชการ และคุ้มค่ากว่าเดิม

วิเคราะห์ แนวคิดการถ่ายโอนภารกิจภาครัฐ ภารกิจบางอย่างเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป รัฐได้เริ่มต้นมาเพียงพอแล้ว บางเรื่องควรจะให้หน่วยงานภาคเอกชน ภาคประชาสังคม กลุ่ม NGO องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น มาแบ่งเบาภาระ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์แนวใหม่ การบริหารจัดการที่ดี (Corporate Governance) เกิดความร่วมมือจัดวางตำแหน่งภารกิจบางอย่างของภาครัฐ เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป ภาครัฐเริ่มขยายบางอย่าง จำกัดภารกิจภาครัฐ จากแนวคิดเรื่อง “ทุนนิยม” แบบ “เสรีนิยม” ลดบทบาทภาครัฐมากขึ้น มีการฟื้นฟูระบบบริหารราชการแผ่นดิน ด้วยวิธี Reinventing Government ในที่สุดจึงเกิดแนวคิดแนวใหม่ คือ “การมีส่วนร่วม” (Participation Democracy) มีภาคีต่าง ๆ (Third Section, Private Sector, Social Enterprise) โดยยึดแนวทางการปรับบทบาท ปรับนโยบาย (อะไรสำคัญ ไม่สำคัญ) ปรับแผนงาน (อะไรสำคัญ ไม่สำคัญ) ปรับปรุงประสิทธิภาพ ปรับบทบาทหน่วยงาน (ควรรวม ยกเครื่อง กระบวนงาน)

เครื่องมือที่ใช้

จากกรณีศึกษาของ “ประเทศแคนาดา” ว่าบริหารจัดการอย่างไรที่มีผลต่อประชาชน เกิดความคุ้มค่าและมีประโยชน์หรือไม่ ภาครัฐหรือภาคเอกชนเข้ามาเหมาะสมหรือไม่

การแปรรูปให้เป็นเอกชนเหมาะสมหรือไม่ โดยเน้นบทบาทหน้าที่ 5 ประเภท คือ นโยบาย การประสานงาน การให้บริการ การสนับสนุน และยึดกฎระเบียบเป็นหลัก

สิ่งที่จำเป็นต้องเกิด

ด้วยระบบราชการมีกฎระเบียบ ขั้นตอนมากมาย เพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์และป้องกันการทุจริตผิดพลาดต่าง ๆ ทำให้เกิดการล่าช้า กลายเป็นข้อกระดูกถ่วง ทำให้เกิดการดำเนินการที่ล่าช้า ล้าสมัย ไม่ทันเหตุการณ์

การถ่ายโอนงานให้เอกชนดำเนินการ จะเกิดความพร้อมและความสามารถต่อการรองรับและการแข่งขันในระบบการค้าเสรีที่จะต้องเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งขณะนี้ในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ตื่นตัวกันเกือบทุกประเทศ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย แม้กระทั่งเวียดนามที่เคยล่าช้ากว่าประเทศไทยมาก แต่ขณะนี้ได้พัฒนามาจนทัดเทียมประเทศไทยและกำลังจะก้าวหน้าไปกว่าประเทศไทย ด้วยการถ่ายโอนงานสำคัญ ๆ ที่จะต้องแข่งขันกับนานาประเทศในระบบการค้าเสรีแล้ว

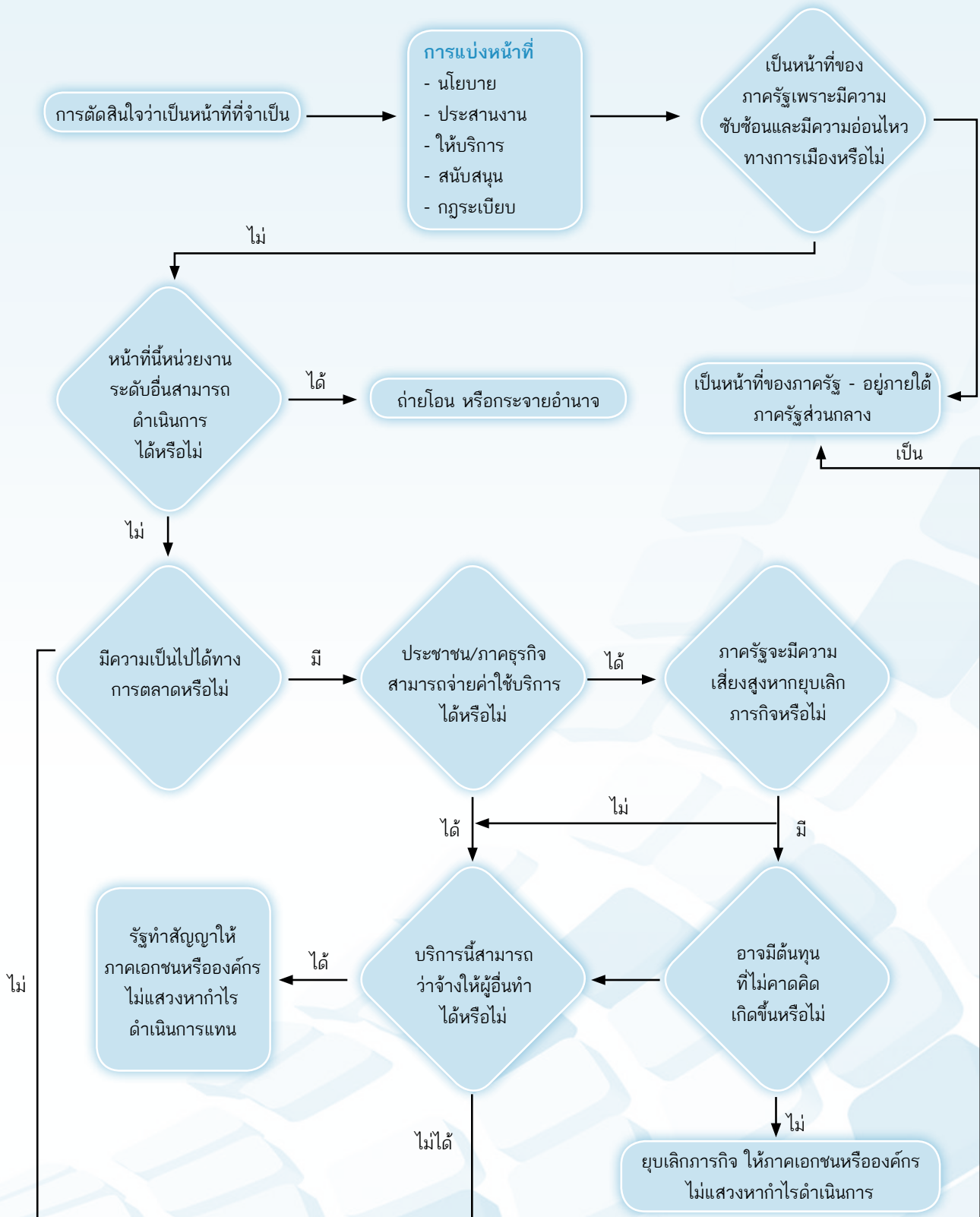


การถ่ายโอนผลักดันให้ภาคเอกชนเข้ามารับงานไปประกอบการส่งเสริมสนับสนุนต่อธุรกิจต่าง ๆ เช่น งานออกใบรับรอง งานวิเคราะห์ และออกผลวิเคราะห์ ตลอดจนออกใบรับรองผลการวิเคราะห์ แทนที่จะเป็นหน่วยงานราชการที่ล่าช้าและถูกจำกัดด้วยความชำนาญงานของตัวบุคลากร กฎ ระเบียบ งบประมาณ ฯลฯ ซึ่ง



ภาคเอกชนมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินธุรกิจ มีความพร้อมด้านบุคลากร เงินทุน เทคโนโลยี สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์ ภาวะเปียบได้ตามความเหมาะสมและตลอด เวลา สามารถสร้างเครือข่าย ตัวอย่างแนวคิด หรือหลักการเลือกการถ่ายโอนงาน “กระทรวง อุตสาหกรรม”

1. การกิจนี้เมื่อไม่มีกำแพงภาษี (ปลอดภาษี) มาตรฐานจะเป็นตัวหลักที่ใช้ในการกำหนด กำกับ บังคับ ดูแล ติดตาม ซึ่งต้องใช้ “เทคนิค”
2. เรื่อง “บริการตรวจสอบ” คือ ห้องวิเคราะห์ทดสอบ ในแง่ของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก
3. เรื่อง “การให้คำรับรอง” ออกใบรับรองผลการตรวจ สอบ



4. เรื่อง “กำกับติดตาม” สิ่งที่ต้องออกใบรับรอง
ขั้นพื้นฐาน มาตรฐานถูกต้องหรือเปล่า

เมื่อทบทวนสิ่งเหล่านี้ โดยถามตัวเองและตอบให้ได้
เช่น (ใช้เทคนิค Decision Tree หรือแผนภูมิในแนวคิดและ
การดำเนินการ)

1. ถ่ายโอนไม่ได้ ยังคงความเป็นเจ้าของเดิม
2. ถ่ายโอนบางส่วน แต่ยังคุมอยู่
3. ถ่ายโอนบางส่วน แต่ไม่เข้าไปควบคุม
4. ถ่ายโอนทั้งหมด และให้ผู้รับเป็นเจ้าของเอง (คือ
ใช้อำนาจรัฐ ไม่เป็นองค์กรของรัฐ)

ภาครัฐ ภาคเอกชน รูปแบบเป็นอย่างไร

- หลักคิดภาครัฐ ดำเนินตามแนวนโยบายรัฐธรรมนูญ
มาตรา 78 มาตรา 84 มาตรา 87 และสามารถปรับเปลี่ยน
ยกเลิกได้ตามสภาพความเหมาะสม ด้วยพระราชกฤษฎีกา
มาตรา 33 - มาตรา 36 การปรับปรุงและพัฒนาบทบาท
ภารกิจของรัฐให้เหมาะสม

รูปแบบแนวทางในการปรับบทบาทภาครัฐของ ต่างประเทศ

ประเทศแคนาดา บราซิล

การปรับนโยบายหรือแผนงาน ยกเลิกงานและ
หน่วยงานที่ไม่จำเป็น ลดขนาดองค์กร ลดบทบาทหน้าที่
ลดรายจ่าย

ประเทศมาซิโดเนีย

ยกเครื่ององค์กรและกระบวนการทำงาน ลดค่าใช้จ่าย
ลดค่าจ้างแรงงานของรัฐส่วนกลาง

ประเทศนิวซีแลนด์

ปรับปรุงประสิทธิภาพแผนงานที่สำคัญ ปรับปรุง
โครงสร้างโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญและการสั่งการจากส่วนกลาง
ลดขนาดองค์กรภาครัฐ

ประเทศแคนาดา ลัตเวีย สหรัฐอเมริกา

การปรับบทบาทหน่วยงานและองค์กร ปรับ
แผนงาน ปรับลดกิจกรรมที่ซ้ำซ้อน ควบรวม
หน้าที่ ลดขนาดองค์กร เพิ่มประสิทธิภาพในการ
ให้บริการสาธารณะ บริการส่งถึงที่

สหราชอาณาจักร

การยกเครื่องกระบวนการทำงานภายใน
องค์กร ยกเลิก และเปลี่ยนแปลงกิจกรรมภายใน
องค์กร ใช้ทางเลือกใหม่ในการดำเนินงาน เช่น
office automation, contract-out, market
testing

กรอบการถ่ายโอน

- ถ่ายโอนให้ทำแทนทั้งหมด
- ถ่ายโอนให้ทำแทนไม่ทั้งหมดแต่ภาครัฐ
ยังคงกำกับขึ้นอยู่ข้อตกลง (Compact) ระหว่าง
ภาครัฐกับภาคอาสาสมัครและหรือชุมชน โดยนำ
ไปสู่การมอบหมายให้ “Third Sector” องค์กร
บริหารส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม NGO
ดำเนินการบางส่วนแทนภาครัฐ ภาครัฐแบ่งเป็น
5 ประเภท คือ 1) การบริหารและนโยบาย
2) กำกับดูแล 3) ส่งเสริมและสนับสนุน
4) ปฏิบัติการและให้บริการสาธารณะ 5) อื่น ๆ

การถ่ายโอนให้ใคร ใครเป็นเจ้าของงาน
ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือแบ่งงานให้ทำ การ
ถ่ายโอนไม่ได้ แต่มาดว่ามีหน่วยงานซ้ำซ้อน หรือ
คล้าย ๆ กันไหม อาจควบรวมด้วยกันไหม

ภารกิจนี้ควรใช้รูปแบบใดในการดำเนินงาน

ทางเลือก	พิจารณาจาก
* ยุบรวมกับหน่วยงานอื่น	* ภารกิจซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการอยู่
* จัดตั้งเป็นหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่น	* ความสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจและโครงสร้างการบริหารจัดการ ของหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่น ตามหลักการจำแนกประเภทหน่วยงาน ของรัฐ
* จัดตั้งเป็นหน่วยงานที่ใช้อำนาจของรัฐหรือเป็นกลไกของรัฐ แต่ ไม่เป็นองค์กรของรัฐ	
* คงสภาพส่วนราชการโดยปรับระบบการทำงาน	



ประโยชน์

- ประโยชน์ที่ได้จากการถ่ายโอน รวดเร็ว ไม่ซับซ้อน ไม่สับสน ไม่สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่าย มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
- ความคล่องตัว ราชการไม่ยืดหยุ่น อิงหลักกฎระเบียบตลอดเวลา ขั้นตอนมากมาย ใช้เวลามาก และข้อสำคัญ “Law Enforcement” ระยะเวลาของการบังคับ
- การลดขนาดองค์กร (Downsizing) ปรับลดโครงสร้างให้กระชับขึ้น

สรุป หลักในการคัดเลือก คือ

ตรวจสอบความจำเป็นและไม่จำเป็น ประโยชน์ที่จะได้รับ ความคล่องตัว ไม่ต้องแก้กฎหมาย เช่น เลือกงานตรวจสอบ การรับรองมาตรฐาน ไหน ๆ ก็ต้องถ่ายโอน 18 งาน ก็ไม่ต้องรอให้เขามาบังคับ เราก็รีบถ่ายโอน นำร่องออกเงื่อนไข จะได้รวดเร็ว ทันใจ ทันสมัย คุ่มค่าสอดคล้องและตรงต่อความต้องการของหน่วยงาน ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ภารกิจ

ในภาคเอกชนตอบรับ และเห็นว่าสิ่งนี้ถูกต้องแล้ว และภาคเอกชนพร้อมแล้วที่จะรับงานของภาครัฐมาทำ

มีข้อคิดที่ว่า “เมื่อปล่อยไปแล้ว อย่าให้มันกลับมาอีก ไม่ว่างานหรือหน่วยงาน” คือ “มาซัดดีกว่าไม่มา เมื่อไปแล้วขอให้ไปลับ อย่ากลับมาอีกเลย”

สิ่งน่ารู้

ผลการดำเนินงานการกระตุ้นและผลักดันการถ่ายโอน

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 โดยมีข้อเสนอการถ่ายโอนงานด้านตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทน โดยกำหนดแผนการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก : ถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานจำนวน 37 งาน ใน 18 ส่วนราชการ และติดตามประเมินผล

ระยะสอง : เตรียมการและถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานที่ยังคงเหลือให้แล้วเสร็จอีก 56 งาน

ระยะสาม : ศึกษาเพื่อเตรียมการดำเนินการถ่ายโอน

ภารกิจภาครัฐในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน

ส่วนราชการ และลักษณะงาน

1. กระทรวงการคลัง

1.1 กรมศุลกากร

- งานตรวจสอบวิเคราะห์คุณสมบัติสินค้าศุลกากรและสูตรการผลิตสินค้าศุลกากร

1.2 กรมสรรพสามิต

- งานวิเคราะห์คุณสมบัติสินค้าสรรพสามิต

2. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว

- งานประเมินและรับรองมาตรฐานด้านบริการท่องเที่ยว
- งานประเมินมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- งานทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

3. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3.1 กรมวิชาการเกษตร

- งานตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเฉพาะห้องปฏิบัติการประเภท Service Lab

3.2 กรมการข้าว

3.3 กรมปศุสัตว์

3.4 กรมประมง

- งานรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) เฉพาะงานตรวจรับรองระบบการจัดการคุณภาพทั่วไป
- งานตรวจติดตามรับรองมาตรฐานหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีสำหรับการผลิต (Good Manufacturing Practice : GMP) เฉพาะงานตรวจรับรองระบบการจัดการคุณภาพทั่วไป ที่ไม่ต้องให้หน่วยงานของรัฐให้การรับรอง (Competent of Authority : C of A)

4. กระทรวงคมนาคม

4.1 กรมการบินพลเรือน

- งานทดสอบความรู้ภาคปฏิบัติเพื่อเพิ่มศักยภาพในระดับใบอนุญาตพนักงานควบคุมจราจรทางอากาศ
- งานทดสอบความสามารถทางภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทางวิทยุของผู้ถือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ พ.ศ. 2522

- งานออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ (C of A) โดยพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการผลิต

- งานออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก (Export C of A) โดยพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการผลิต

- งานออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศ โดยพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการผลิต

- งานออกหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออก โดยพนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการผลิต

4.2 กรมเจ้าท่า

- งานตรวจสอบสุขภาพคนประจำเรือเพื่อออกใบประกาศนียบัตรสุขภาพ

- งานตรวจรับรองมาตรฐานอุปกรณ์ประจำเรือ (Type Approval)

- งานตรวจทดสอบอุปกรณ์ประจำเรือ

- งานตรวจสอบรับรองมาตรฐานบรรจุภัณฑ์สินค้าอันตราย

5. กระทรวงพลังงาน

กรมธุรกิจพลังงาน

- งานตรวจสอบรับรองมาตรฐานความปลอดภัยในการผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง และการใช้ผลิตภัณฑ์ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง

- งานตรวจสอบรับรองคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัยธุรกิจก๊าซธรรมชาติ

- งานตรวจสอบรับรองคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัยธุรกิจปิโตรเลียมเหลว

- งานตรวจวิเคราะห์น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น

- งานตรวจสอบคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมัน

6. กระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าภายใน

- งานตรวจสอบมาตรฐานวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานีบริการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมในการซื้อขาย

7. กระทรวงแรงงาน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

- งานทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและ

การออกใบรับรองให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

8. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

- งานบริการวิเคราะห์ทดสอบและสอบเทียบด้านเคมี วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ฟิสิกส์และวิศวกรรม (เฉพาะผลิตภัณฑ์บางชนิดเท่านั้น)

9. กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

10. กระทรวงสาธารณสุข

10.1 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

- งานตรวจสอบเพื่อให้การรับรองมาตรฐานกระบวนการผลิต ขยายยา ขนส่ง จัดเก็บและวิจัยยาทางคลินิก (GMP)

- งานตรวจประเมินสถานที่ผลิตอาหารให้เป็นไปตามมาตรฐาน (GMP) เพื่อใช้ประกอบการออกใบอนุญาตผลิตอาหาร

- งานรับคำขอและประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อการอนุญาตโฆษณาเครื่องมือแพทย์

10.2 กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

- งานตรวจประเมินสถานประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ กิจการนวดเพื่อสุขภาพและกิจการนวดเพื่อเสริมสวย

- งานตรวจประเมินสถานประกอบการธุรกิจบริการสุขภาพ

11. กระทรวงอุตสาหกรรม

11.1 กรมโรงงานอุตสาหกรรม

- งานมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย สุขอนามัย ความปลอดภัยของโรงงาน

- งานมาตรฐานด้านน้ำ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีการผลิต

- งานมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรม

11.2 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

- งานมาตรฐานด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน

- งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สาขาโยธา/สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์/สาขาเคมีและโพลิเมอร์/สาขาเครื่องกลและยานยนต์)





จากเศษทรายทิ้ง สู่ทรายแก้ว

นายปณิธาน จินดาภู รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นประธานกล่าวเปิดการสัมมนาเรื่อง “จากเศษทรายทิ้ง สู่วัตถุดิบทดแทนทรายแก้ว” ซึ่งดำเนินงานภายใต้โครงการพัฒนาคุณภาพผลพลอยได้ (By - product) จากกระบวนการผลิตทรายก่อสร้าง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมแก้วและกระจก เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2554 ณ ห้องประชุม ชั้น 1 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานเปิดการสัมมนา เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อทรัพยากรแร่และการทำเหมืองแร่ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตประทานบัตรตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ภายใต้กรอบมาตรา 67 วรรคสอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2554 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่



เปิดที่ทำการ สรข.3 แ่งใหม่

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดที่ทำการ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3 (สรข.3) เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2554 ณ เลขที่ 18 ถนนเชียงใหม่-ลำปาง ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พัฒนาโลจิสติกส์ รับเสรี AEC 2558

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จัดประชุมระดมความคิดเห็นการพัฒนาโลจิสติกส์เพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC 2558 โดยเป็นการระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เตรียมรับมือและเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2554 ณ ห้องประชุม ชั้น 1 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่



ต้อนรับคณะกรรมการฯ

นายจารุกิตติ เกษแก้ว ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 ให้การต้อนรับคณะกรรมการการอุตสาหกรรม พร้อมจัดให้มีการบรรยายสรุปการทำเหมืองแร่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2554 ณ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 จังหวัดอุดรธานี

Inventory บริหารดี มีกำไร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จัดสัมมนาเรื่อง “Inventory บริหารดี มีกำไร” เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และนำเสนอผลการดำเนินงานโครงการเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554 ณ ห้องประชุม ชั้น 1 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่





เยี่ยมชม สรข.3

นายไพรัตน์ เดชะวิวัฒนาการ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3

ให้การต้อนรับคณะอาจารย์และ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เข้าเยี่ยมชม
หน่วยงานและศึกษาดูงานเพิ่มพูนความรู้ด้านธรณีวิทยา เมื่อวันที่ 9
กุมภาพันธ์ 2554 ณ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่



รวอ. พวประชาชน

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม (รวอ.) พร้อมด้วย
นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์ อธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และคณะ รวมทั้งสื่อมวลชน
ลงพื้นที่ที่ได้รับการร้องเรียนจากราษฎรว่าได้รับผลกระทบจากการทำ
เหมืองแร่ทองคำของบริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด เพื่อติดตาม ตรวจสอบ
และประเมินผลการปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อม
รับฟังปัญหาจากราษฎรในพื้นที่ เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2554 ณ ตำบล
เขาเจ็ดยอด อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร



ประชุมคำขอค้างดำเนินการ

นายธวัช ผลความดี

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เป็นประธาน
การประชุมคณะทำงานโครงการ

ต้นแบบ (Model) การบริหารจัดการคำขอประทานบัตรที่ค้างการ
ดำเนินการ เมื่อวันที่ 27 - 28 มกราคม 2554 ณ ห้องประชุม 1
บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) โรงงานชะอำ จังหวัดเพชรบุรี



สร้างความเข้มแข็งภาค ประชาชน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ
การเหมืองแร่ โดยสำนักบริหาร
สิ่งแวดล้อม จัดฝึกอบรมโครงการ

เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลสังคมและ
สิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบ
ต่อการเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ในพื้นที่ 7 จังหวัด ได้แก่
จังหวัดชลบุรี ระยอง สระบุรี ลพบุรี นครสวรรค์ นครราชสีมา และตาก
ระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน 2554 มีผู้เข้าร่วมอบรมกว่า 200
คน และมีการจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนรวม 56 เครือข่าย

ที่ปรึกษา

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายปณิธาน จินดาภู

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายธวัช ผลความดี

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

บรรณาธิการบริหาร

นางชยมัย ชาลี

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

คณะบรรณาธิการ

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์

นางนัยนา กัลลประวิทย์

นายสุเมธ แสนประเสริฐ

นายศักดิ์ ทรงเจริญ

นายคันธศักดิ์ แข็งแรง

นางอุบล ฤทธิ์เพชร

นายพงศ์บุญ บุญประดิษฐ์

นางสาวมยุรี ปาลวงศ์

นายธีรวิทย์ ต้นนุกิจ

นางสาวธารกมล ถาวรพานิช

นางสาวกฤตยา ศักดิ์อมรสงวน

นายณนทชัย อึ้งชัยพานิชย์

นางสาวสุชนา แซ่ม้อย

นางสาวพิไลลักษณ์ สมบัติยานุชิต

นายสรศักดิ์ สมเจษ

นางสาวรัตนา ปิยะกุลประดิษฐ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

นางเกษวรรณ สมเจษ

นางศิริพร ตรีเนตร

นางสมบุญ สุขสมสังข์

นางสาวศิริวรรณ ชัยณรงค์

นายสรศักดิ์ สำรายื่น

จัดทำโดย

กลุ่มงานเผยแพร่และอำนาจการ

สำนักบริหารกลาง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 3555, 0 2202 3565

โทรสาร 0 2644 8746

อีเมล pr@dpim.go.th

www.dpim.go.th

จุลสาร กพร. จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
บทบาท หน้าที่ และการดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ
การเหมืองแร่ (กพร.) ตลอดจนองค์ความรู้ด้านการใช้ประโยชน์จากแร่
อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างแพร่หลาย

ทั้งนี้ บทความ ข้อความ หรือความคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในจุลสาร
กพร. เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละท่าน กรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่และกองบรรณาธิการ เปิดเสรีด้านความคิดและ
ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

ผู้สนใจร่วมถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อเป็นวิทยาทานเผยแพร่ใน
จุลสาร กพร. สามารถส่งบทความได้ที่ pr@dpim.go.th